

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۴/۱۳

لالپوروال

لوی احمد شاه بابا و افغانستان

مقدمه:

دو هفته قبل این جانب در مورد مبارزه اصیل و ملی ثقافتی جناب معروفی مطالبی در دریاچه بدست نشر سپردم، امروز یک مقاله ناب او را که سالیان متمادی آن را به قلم خود در زمره اوراق خود حفظ نموده ام خدمت قاریین گرام تقدیم میدارم، عنوان مقاله از من و متن از جناب معروفی است، معروفی میفرمایند:

یک حلقه خاص از هم وطنان خارج از افغانستان، که تعلیم یافته و به اصطلاح روشنفکر هم هستند، غمین اند و ماتم میکنند که از قرن هژدم به بعد، افرادی از قوم پشتون و به زعم غلط ایشان «قوم پشتون» بر افغانستان حکمرایی کرده اند، اما باکی ندارند و چرت شان خراب نمیشود که تنها از ظهور اسلام بدین سو، اعراب، خاندان های ترک نژاد « غزنوی و سلجوقی » مغولان، تیمور و احفادش و تیموریان هند، بیشتر از هشت قرن بر این سرزمین حکم چلانده اند.

اینان اصلاً دل خوش ندارند، که بر ویرانه های خراسان کشوری بنام افغانستان سر بلند کرد، که خدای همیشه سر بلند دارد!!!! اینان شاید آرزو میکنند، که کاش این وطن، خاک به دهن بد خواهان، افغانستان، در حال تجزیه و زیر سیطره فارس صفوی و شیبا نیان ماوراءالنهر و هند بابر میبود، هرگز مستقل نمیگشت و تمامیت ارضی نمی یافت.

اینان دیده ندارند و تحمل کرده نمیتوانند، که فردی از قوم پشتون، که مانند اقوام دیگر، یک قوم شریف و اصیل این سرزمین است، کشوری را بنیاد نهاد.

اگر اینطور نیست، پس چرا به خود نبالیم، که فردی از باشندگان اصیل این خطه پاک، قد علم کرد و دولت مستقلی را تشکیل داد؟؟؟

چرا افتخار نکنیم که احمد شاه درانی که کاملاً برحق «احمد شاه بابای کبیر» لقب گرفته، از قلزم خرابه های افغانستان و از اجزای مجزای آن کشوری ساخت که امروز بنام افغانستان یاد میگردد، نام و بقایش مستدام باد، بلی باید افتخار کنیم که درین سر زمین افتخار آفرین، پس از دوصد و پنجاه سال اضمحلال و تجزیه و تسلط غیر، بالاخره مردی پیدا شد، بلی مردی پیدا شد و کشور مستقلی تأسیس کرد و حدود و ثغور طبیعی برایش داد.

در جایی خوانده بودم که یک مؤرخ نامدار غربی، بر خاستن افغانستان را از خرابه زار خراسان « معجزه تاریخ » خوانده بود.

به پا خاستن یک کشور مستقل و مقتدر از عظام رمیم خراسان، واقعا در خور هرگونه شکر گزاری و سپاس است. بودند کشور های که که چون زیر تسلط بیگانه رفتند، دیگر هرگز سر بالا نکردند و امروز نشانی از ایشان سراغ نمیگردد.

اگر احمد شاه بابای کبیر از یکی اقوام دیگر این وطن مقدس بر میخاست و نام کشور ما را مثلاً ترکستان یا هزارستان و تاجکستان مسمأ میکرد، باز هم این غال مغال «قال مقال» و قیل و قال و واویلا وجود میداشت؟؟

گمان نکنم، جواب منست. ختم

از اغلاط عدیده انشایی و تاپیی و هم چنان که عنوان انتخابی مقاله شان را یاد داشت نکرده بودم از جناب معروفی معذرت میطلبم.